

สื่อสงวน

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๘๒ ประจำวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

รักนี้ต้องข่มขืน!!

สังเกตไหมคะว่าละครเรื่องไหนพระเอกใช้กำลังกับนางเอก เรื่องนั้นดังทุกที

อย่างฉากข่มขืนของละครบางเรื่องกลายเป็นจุดหักเหจากที่พระเอกนางเอกไม่ชอบหน้ากัน มีความแค้นต่อกัน ก็หันมาเริ่มใส่ใจ ห่วงใยความรู้สึกกัน สุดท้ายเมื่อพระเอกสำนึกผิด นางเอกอดทน เข้าอกเข้าใจ ให้โอกาสคนทำผิดพลาดแก้ตัว ทุกอย่างก็แฮปปี้เอนด์

ขณะที่สิ่งที่ดำเนินอยู่อย่างเงิบเงิบในละคร คือการตอกย้ำความเชื่อในสังคมเราว่าผู้หญิงไม่ควรมีปากเสียงในเรื่องเพศ หากถูกข่มขืนต้องเก็บเป็นความลับ ต้องรับผิดชอบชีวิตตัวเอง และไม่เคยเรียกร้องสิทธิเพื่อความเป็นธรรม เพราะเท่าที่ดูมาก็ไม่เคยเห็นนางเอกเรื่องไหนลุกขึ้นมาแจ้งความตำรวจให้จับพระเอกดำเนินคดีสักที เลยกลายเป็นว่าเรายอมรับว่าพระเอกสามารถแสดงความรักกับนางเอกโดยใช้ความรุนแรงได้

เช่นเดียวกัน เรามักได้ยินเรื่องราวการข่มขืนจากข่าวจำพวก "ไอ้ทีนโรคจิตจุดสาวสวยเดี่ยวในที่เปลี่ยวกลางซอย" จึงมีความเข้าใจผิดว่าผู้หญิงที่แต่งตัวโป้ หรือมีสิริระที่ยั่ววนใจ เดินทางไปไหนมาไหนคนเดียวตอนค่ำคืนจะมีสิทธิถูกข่มขืนได้ง่ายๆ โดยคนแปลกหน้า ที่เราประณามว่า "ทีน" "บ้ากาม" ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศได้

คำถามแรกคือ อะไรทำให้เกิดมาตรฐานช่องว่างการข่มขืนโดยคนแปลกหน้ากับการข่มขืนด้วยความรัก โดยเฉพาะเมื่อพระเอกขว หล่อล่ำ??

จากข้อเท็จจริงเรื่องการข่มขืน โดยคณะทำงานพัฒนาแนวทางเสนอข่าวประเด็นผู้หญิง สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย พบว่า ผู้ข่มขืนส่วนใหญ่รู้จักกับผู้ถูกกระทำ เช่น เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน หรือแม่แต่ญาติพี่น้อง และมีบุคลิกภาพ

ปกติในสายตาของคนรู้จัก นอกจากนี้ยังใช้เงื่อนไขอำนาจในเรื่องอื่นๆ เช่น สถานภาพนายจ้างกับลูกจ้าง เจ้านั้นกับลูกหนี้ เป็นเหตุผลเพื่อข่มขืน

คำถามต่อมาอยู่ที่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าผู้หญิงเราหวาดกลัวการถูกข่มขืนในที่เปลี่ยว แต่กลับรู้สึกชินชากับการเอาเปรียบทางเพศโดยคนใกล้ตัว ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวมากกว่า และเกิดขึ้นกับผู้หญิงทุกคนไม่ว่าจะอายุเท่าไร แต่งตัวเรียบร้อยขนาดไหน

อย่างไรก็ตาม ผลการสำรวจล่าสุด โดยศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ในหัวข้อ "การศึกษาอิทธิพลของการชมรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในกลุ่มคนดู" ศึกษาเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปใน กทม. และจังหวัดหัวเมืองใหญ่ของประเทศ จำนวนตัวอย่าง ๒,๑๕๙ ตัวอย่าง พบว่าเด็กอายุระหว่าง ๒ - ๖ ปี จำนวน ๑๐.๙ % , เด็กอายุ ๗ - ๑๒ ปี จำนวน ๑๙.๙ % และเด็กอายุ ๑๓ - ๑๙ ปี จำนวน ๒๐.๒ % บอกว่าการข่มขืนเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมที่ยอมรับได้ และเด็กบางส่วนบอกว่าอยากเป็นพระเอกจะได้ข่มขืนคนอื่น

จากผลโพลข้างต้น หากเรากังวลว่าการเลียนแบบสื่อของเด็กอาจนำไปสู่ปัญหาสังคม คงต้องตั้งคำถามว่าเด็กมีพฤติกรรมเลียนแบบเพราะขาดความยั้งคิด หรือเขาคิดแล้วว่ามันดี มันชอบธรรม เพราะสื่อเองกำลังบอกอย่างนั้น หากเป็นเช่นนั้นจริง ละครจะขายเนื้อเรื่องอื่นที่สนุกชวนลุ้นได้ไหม หรืออีกทางหนึ่งจะทำอย่างไรให้เด็กดูสื่อแล้วสามารถทำความเข้าใจและเลือกรับสิ่งดีๆ ได้

ถ้าเรารักเด็กๆ ของเราจริง แล้วในวันนี้ ใครควรทำอะไรบ้าง??

อริสา สุกุมารลัย
โครงการก้าวอย่างเข้าใจ

เพศศึกษาทำให้แต่ละชนเผ่าอยู่รวมกันได้

ผอ.วิทยาลัยฯ เด็กควรได้รับการชี้แนะเพศศึกษา เพื่อเป็นแนวทางใช้ชีวิต ทั้งยังละลายพฤติกรรมของชนเผ่าให้อยู่รวมกันได้

เมื่อช่วงต้นเดือนพฤษภาคม โครงการก้าวอย่างเข้าใจ อาชีวศึกษา จัดอบรม "สร้างความเข้าใจการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา" สำหรับวิทยาลัยที่สมัครเข้าร่วมเป็นสถานศึกษาต้นแบบ โครงการก้าวอย่างฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงศึกษาธิการ

นายสมศักดิ์ เขียวแสงใส ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพ (วก.) จอมทอง จ.เชียงใหม่ หนึ่งในวิทยาลัยที่เข้าร่วมเป็นสถานศึกษาต้นแบบ กล่าวว่า เนื้อหาสาระของเพศศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต ที่เด็กในวิทยาลัยควรได้รับการชี้แนะ รวมทั้งเป็นแนวทางในการปรับตัวที่ถูกต้องของเยาวชน ให้เขามีองค์ความรู้ในการใช้ชีวิตในเบื้องต้น

"การนำเอาเพศศึกษาไปใช้ทำให้นักศึกษาเสริมสร้างกระบวนการคิด การวางแผน และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วยตัวเอง อย่างไร วก.จอมทองจะมีวัฒนธรรมชนเผ่าค่อนข้างมาก เด็กร้อยละ ๘๐ เป็นชนเผ่ากะเหรี่ยง มีเผ่าม้ง

ลีซอบ้าง ส่วนร้อยละ ๒๐ เป็นชาวพื้นราบ โดยที่นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็นคนพื้นที่สูงจะมีวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างกันไป เราก็พยายามละลายพฤติกรรมให้เขาอยู่รวมกันได้ อย่างกระบวนการของเพศศึกษาที่เน้นกระบวนการแบ่งกลุ่ม รับฟังความคิดเห็นคนอื่นก็ช่วยได้มาก" นายสมศักดิ์กล่าว

ผู้อำนวยการ วก.จอมทอง กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเพศศึกษาที่มุ่งองค์ความรู้ในด้านทักษะชีวิตสามารถนำไปสอนสอดแทรกรายวิชาต่างๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นสังคมศึกษา หรือแม้แต่ภาษาอังกฤษ ส่วนกิจกรรมเยาวชนนั้นอาจตั้งชมรมที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยให้นักศึกษาที่สมัครใจเข้ามาเป็นทีมงานในการเผยแพร่ความรู้และจัดกิจกรรมต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนการสอน เช่น จัดทำนิตยสาร หรือเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยมีครูเป็นผู้ให้การชี้แนะ

ทั้งนี้ สถานศึกษาที่ตอบรับในการพัฒนาเป็นสถานศึกษาต้นแบบ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๒ แห่งทั่วประเทศ โดยแผนงานที่วิทยาลัยต้องดำเนินการ คือ จัดสอนเพศศึกษา จำนวน ๑๐ สัปดาห์เพิ่มเติมจากรายวิชาเพศศึกษาให้กับนักศึกษาทุกคนในระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อีก ๔ ภาคเรียน คือ ตั้งแต่ระดับ ปวช.๑ ภาคเรียนที่ ๒ - ปวช.๓ ภาคเรียนที่ ๑ รวมทั้งมีการจัดอบรมครูเครือข่าย และจัดกิจกรรมเยาวชนเสริมหลักสูตรอีกด้วย โดยภายในเดือนกันยายนนี้จะมีการประกาศผลว่าวิทยาลัยใดได้เป็นสถานศึกษาต้นแบบเพศศึกษา

โครงการก้าวอย่างเข้าใจ

สื่อสังวาส คือ สื่อกลางระหว่างโครงการ "ก้าวอย่างเข้าใจ" กับสื่อมวลชนสาขาต่างๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษา โดยมีกำหนดเผยแพร่ทุกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๖ ในแต่ละเดือน

หากสื่อมวลชนท่านใดสนใจรายงานข่าวหรือต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศและอนามัยเจริญพันธุ์วัยรุ่น หรืองานเพศศึกษาเพิ่มเติม หรือต้องการดาวน์โหลดสื่อ "สื่อสังวาส" ในรูปแบบ Word File สามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ www.teenpath.net

หรือ ติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการฯ คือ อุษาสินี ๐๘๙-๔๔๙-๗๐๗๔ , พรรณอุมา ๐๘๖-๗๐๕-๖๕๙๑ และเกษมา ๐๘๙-๖๖๗-๗๐๖๗

ที่องค์การแพธ (PATH) ๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๓-๕ โทรสาร ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๘ อีเมล pathbangkok@path.org

* สังวาส (น.) การอยู่ด้วยกัน; การอยู่ร่วมกัน; การร่วมประเวณี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕)